

LEGE

pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1 - Sistemul național de prevenire, combatere și sancționare a spălării banilor și a finanțării terorismului

Art. 1 - (1) Prezenta lege reglementează sistemul național de prevenire, combatere și sancționare a spălării banilor și a finanțării terorismului în scopul prevenirii introducerii în circuitul financiar național a banilor ce reprezintă produse ale unei infracțiuni precum și depistarea și blocarea activităților de finanțare a terorismului.

(2) Valoarea socială ocrotită o reprezintă derularea legală a fluxurilor de bunuri și valori prin intermediul entităților raportoare împotriva acțiunilor ilicite de deturnare și subminare a acestora, ca urmare a folosirii de valori provenite din infracțiuni.

(3) Sistemul național menționat la alin (1) include, fără a se limita la acestea, următoarele categorii de autorități și instituții:

a) organele judiciare, în ceea ce privește competențele specifice privind infracțiunea de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

b) autorități și instituții publice cu atribuții de reglementare, informare și control în domeniu, dintre care unitatea de informații financiare a României, autorități de control financiar și inspecție fiscală, autorități vamale, servicii naționale de informații;

c) autorități și instituții cu rol de reglementare și supraveghere sectorială a entităților raportoare, dintre care Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc.

(4) Unitatea de informații financiare a României este Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare Oficiul.

(5) Instituțiile care fac parte din Sistemul național de prevenire, combatere și sancționare a spălării banilor și a finanțării terorismului participă la realizarea de evaluări ale riscului de producere a acestor fenomene infracționale la nivel național.

(6) Abordarea pe baza de risc se realizează, la nivel național, prin cel puțin următoarele componente:

a) stabilirea categoriilor de entități pe baza analizei riscului de spălare de bani și de finanțare a terorismului la care acestea sunt expuse și stabilirea de obligații administrative în scopul eliminării acestor riscuri,

b) îndeplinirea obligațiilor impuse la lit.a) prin măsuri adoptate și aplicate de entitățile raportoare în funcție de riscul individual evaluat.

(7) Evaluările de risc menționate la alin. (5) sunt actualizate periodic ținând cont de evoluția riscurilor și de eficacitatea măsurilor adoptate în scopul eliminării lor.

(8) Instituțiile care fac parte din Sistemul național de prevenire, combatere și sancționare a spălării banilor și a finanțării terorismului mențin statistici complete în chestiuni relevante pentru eficacitatea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, care includ:

a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi, inclusiv numărul de entități și persoane, precum și importanța economică a fiecărui sector;

b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale regimului național de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv numărul de rapoarte privind activități suspecte înaintate către Oficiu, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor respective și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, tipul de infracțiuni principale, în cazul în care aceste informații sunt disponibile, precum și valoarea în euro a bunurilor care au fost înghețate, sechestrate sau confiscate;

c) dacă sunt disponibile, date care indică numărul și procentajul de rapoarte care au ca urmare o investigație suplimentară, împreună cu raportul anual către entitățile raportoare în care sunt detaliate utilitatea și urmările rapoartelor pe care le-au prezentat;

d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse parțial ori complet soluționate de către Oficiu.

(9) Instituțiile care fac parte din Sistemul național de prevenire, combatere și sancționare a spălării banilor și a finanțării terorismului asigură publicarea unei versiuni consolidate a statisticilor.

(10) Instituțiile care fac parte din Sistemul național de prevenire, combatere și sancționare a spălării banilor și a finanțării terorismului transmit Comisiei Europene statisticile menționate la alineatul (9).

Secțiunea 2 - Definiții

Art. 2 – În sensul prezentei legi:

a) entitate raportoare reprezintă persoanele fizice, juridice și construcțiile juridice, prevăzute la art. 5 din prezenta lege.

b) prin spălarea banilor se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 49;

c) prin finanțarea terorismului se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;

d) fondurile care au legătură cu finanțarea terorismului reprezintă:

1. fondurile care pot fi în conexiune cu infracțiunea de finanțare a terorismului, cu acte teroriste, organizații teroriste sau teroriști individuali sau cu persoane care finanțează terorismul ori;

2. fondurile care au fost folosite sau urmează a fi folosite în scopuri teroriste, de către organizații teroriste ori teroriști individuali sau de către persoane care finanțează terorismul.

e) infracțiunea predicat reprezintă infracțiunea care a generat produsele supuse spălării banilor.

f) bunuri înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele juridice sau documentele sub orice formă, inclusiv electronică sau digitală, care atestă un titlu ori un drept sau interese cu privire la acestea.

g) relație de corespondent – reprezintă:

1. furnizarea de servicii bancare de către o instituție de credit în calitate de corespondent pentru o altă instituție de credit în calitate de respondent, inclusiv servicii de cont curent sau de depozit și servicii conexe, precum gestionarea numerarului, transferuri transfrontaliere de fonduri, compensarea cecurilor, servicii de conturi de corespondent accesibile direct clienților și servicii de schimb valutar;

2. relația dintre o instituție de credit și o instituție financiară, în vederea prestării de servicii similare celor de la pct. 1 de către instituția corespondentă pentru instituția respondentă, inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacții cu titluri de valoare sau transferuri de fonduri.

h) transferuri externe în și din conturi bancare înseamnă transferurile transfrontaliere, și operațiunile de plăți și încasări efectuate pe teritoriul României în care cel puțin una dintre părți este nerezident;

i) instituție de credit înseamnă o instituție astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, inclusiv sucursalele situate într-un stat membru ale unei astfel de instituții, indiferent dacă sediul real este situat într-un stat membru sau într-un stat terț;

î) instituție financiară înseamnă:

1. întreprinderea, alta decât o instituție de credit, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la art. 18 alin. (1) lit. b-1, n și n¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată, și entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar.

2. asigurătorii, asigurătorii compozit, asigurătorii captivi, asigurătorii micști, reasigurătorii și intermediarii de asigurări și/sau reasigurări atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii de investiții conexe, cu excepția intermediarilor de asigurări legați definitiv și conform art. 2 pct. 7 din Directiva 2002/92/CE, autorizați potrivit dispozițiilor legale;

3. depozitarii centrali, administratorii de fonduri alternative de investitii, societățile de administrare a investițiilor, case de compensare/contrapărți centrale, societățile de servicii de investiții financiare, consultanții de investitii, societățile de administrare a investițiilor, societățile de investiții, operatorii de piață, operatorii de sistem, Fondul de compensare a investitorilor, așa cum sunt definiți potrivit prevederilor legale;

4. sucursale situate într-un stat membru ale instituțiilor financiare, indiferent dacă sediile lor reale sunt situate într-un stat membru sau într-un stat terț;

5. un organism de plasament colectiv care își comercializează unitățile sau acțiunile;

6. persoanele fizice sau juridice situate în România care furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții emitente de monedă electronică;

h) prin **relație de afaceri** se înțelege relația profesională sau comercială legată de activitățile prestate de entitățile raportoare și despre care acestea consideră, la momentul stabilirii, că va fi de o anumită durată;

k) prin **tranzacție ocazională** se înțelege tranzacția desfășurată în afara unei relații de afaceri, așa cum aceasta este definită la lit.h)

l) **bancă fictivă** înseamnă o instituție de credit, instituție financiară sau o altă instituție care desfășoară activități echivalente celor desfășurate de o instituție de credit sau financiară, care este înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică prin care să se exercite efectiv conducerea și gestiunea instituției și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat/ la nivel consolidat;

m) **furnizor de servicii pentru persoane juridice sau construcții juridice** înseamnă orice persoană fizică sau juridică care prestează, cu titlu profesional, oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți, potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată cu modificările și completările ulterioare, sau alte persoane juridice;

2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți, are calitatea de asociat/acționar al unei societăți ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice ori intermediază ca o altă persoană fizică sau juridică să exercite aceste funcții ori calități;

3. furnizează un sediu social, un domiciliu ales sau orice alt serviciu conex pentru o persoană juridică sau orice altă construcție juridică;

4. are calitatea de fiduciar sau o calitate similară acestuia în derularea unor activități fiduciare exprese sau a altor operațiuni juridice similare ori intermediază ca o altă persoană să exercite această calitate;

5. acționează sau intermediază ca o altă persoană să îndeplinească rolul de acționar pentru o persoană, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația europeană sau cu standarde fixate la nivel internațional;

n) **grup** înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entități în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia

dețin o participație, precum și întreprinderile legate între ele printr-o relație în înțelesul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;

o) organism de autoreglementare înseamnă uniunile, corpurile profesionale sau alte forme asociative ale profesiilor reglementate, care au competențe de reglementare a activității membrilor lor, prin emiterea de regulamente și instrucțiuni privind activitatea și conduita etică a membrilor, de control și supraveghere a exercitării atribuțiilor legale ale acestora.

p) conducere de rang superior înseamnă persoana/persoanele responsabile sau angajații care dețin cunoștințe suficiente privind expunerea instituției la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii cu efect asupra acestei expuneri fără a fi necesar să fie întotdeauna un membru al consiliului de administrație;

q) servicii de jocuri de noroc înseamnă orice serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea, și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor.

r) prestator de servicii – înseamnă orice persoană fizică sau juridică care desfășoară activități de prestare de servicii reglementate de prevederile Codului Fiscal, pentru persoane juridice;

s) client/clientelă – înseamnă orice persoană fizică, juridică sau construcție juridică cu care entitățile raportoare desfășoară relații de afaceri sau pentru care efectuează o tranzacție ocazională.

ș) autorități abilitate – înseamnă autorități cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor, infracțiunilor predicat asociate și finanțării terorismului la nivel național: Oficiul, organele de urmărire penală competente în legătură cu infracțiunea de spălare a banilor/finanțare a terorismului, stabilite conform legislației în vigoare, autorități administrative autonome și instituții publice sau private cu rol de reglementare, supraveghere sectorială și control a entităților raportoare, serviciile naționale de informații, instituții publice și structuri cu atribuții de informare, instanțele judecătorești competente să soluționeze cauzele referitoare la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor sau finanțării terorismului.

t) Termenii: prestator de servicii de plată, instituție de plată, emitent de monedă electronică, instituție emitentă de monedă electronică, monedă electronică, distribuitor, agent, au înțelesul din Ordonanța de urgență nr. 113/2009 privind serviciile de plată cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 197/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și, după caz, din Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică.

ț) moneda virtuală înseamnă reprezentarea digitală a unei valori care nu este emisă nici de o bancă centrală și nici de o autoritate publică, care nu este neapărat atașată unei monede fiduciare dar care este acceptată de persoane

fizice/juridice ca mijloc de plată și care poate fi transferată, stocată sau comercializată prin mijloace electronice.

u) sediul real – sediul definit la art.14 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

v) stat membru – orice stat membru al Uniunii Europene sau Spațiului Economic European.

w) construcție juridică – orice entitate fără personalitate juridică constituită în temeiul unor legi speciale.

Art. 3 - (1) În sensul prezentei legi, **persoane expuse politic** sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante.

(2) În sensul prezentei legi, prin funcții publice importante se înțelege:

a) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri și miniștri adjuncți sau secretari de stat;

b) membri ai parlamentului sau ai unor organe legislative similare;

c) membri ai organelor de conducere ale partidelor politice;

d) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor instanțe judecătorești de nivel înalt ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin căi extraordinare de atac

e) membri ai curților de conturi sau asimilate acestora sau ai consiliilor băncilor centrale;

f) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;

g) membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată cu modificările și completările ulterioare, cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale.

h) directori, directori adjuncți și membri ai consiliului de administrație sau membri cu funcții echivalente în cadrul unei organizații internaționale.

(3) Niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a) - h) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare.

(4) Membrii familiilor persoanelor care exercită funcții publice importante sunt, în sensul prezentei legi:

a) soțul/soția/ persoana considerată ca fiind echivalent al soțului/soției unei persoane expuse politic;

b) copiii și soții/soțiile acestora/persoana considerată ca fiind echivalent al soțului/soției acestora;

c) părinții.

(5) Persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor expuse politic sunt:

a) orice persoană fizică ce este cunoscută ca fiind beneficiarul real al unei persoane juridice sau al unei construcții juridice împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau ca având orice altă relație de afaceri privilegiată/strânsă cu o astfel de persoană;

b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei construcții juridice cunoscute ca fiind înființată în beneficiul de facto al uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).

Art. 4 - (1) În sensul prezentei legi, prin **beneficiar real** se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție, o operațiune sau o activitate.

(2) Noțiunea de "beneficiar real" include cel puțin:

a) în cazul societăților constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990:

1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător. Acest criteriu este considerat a fi îndeplinit, de exemplu, în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune, sau în cazul în care, în calitate de asociat sau acționar al respectivei societăți, o persoană dispune de puterea de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere;

Prin excepție, identificarea beneficiarului real nu se realizează pentru persoane juridice care dețin sau controlează o societate constituită potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată cu modificările și completările ulterioare, dacă acțiunile acestora sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional.

2. persoana fizică ce ocupă o funcție de conducere de rang superior, în cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană fizică în conformitate cu punctul 1, ori în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată este beneficiarul real.

b) în cazul fiduciilor:

1. constitutorii;

2. fiduciarii;

3. beneficiarii sau, în cazul în care aceștia nu sunt precizați în contractul de fiducie și nici desemnați ulterior, categoria de persoane în al căror interes principal a fost încheiat contractul de fiducie;

4. oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace.

c) în cazul persoanelor juridice altele decât cele prevăzute la lit. a), b) și al altor entități care administrează și distribuie fonduri, precum și al altor construcții juridice:

1. persoana fizică beneficiară a cel puțin 25% din bunurile, respectiv părțile sociale sau acțiunile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau o entitate ori construcție juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice, inclusiv prin exercitarea puterii de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere a respectivei entități sau construcții juridice.

CAPITOLUL II - ENTITĂȚI RAPORTOARE

Art. 5 - Intră sub incidența prezentei legi următoarele entități raportoare:

a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine;

b) instituțiile financiare persoane juridice române și sucursalele instituțiilor financiare din alte state membre;

c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează;

d) furnizorii de servicii de jocuri de noroc;

e) auditorii, contabilii autorizați, cenzorii, evaluatorii, persoanele care acordă consultanță fiscală, financiară, de afaceri sau contabilă;

f) notarii publici, avocații, executorii judecătorești și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare, valori mobiliare sau a altor bunuri ale clienților, operațiuni sau tranzacții care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți constituite potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990 republicată cu modificările și completările ulterioare; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăți, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum și în cazul în care participă în numele sau pentru clienții lor în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

g) prestatorii de servicii, precum și furnizorii de servicii pentru persoane juridice sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți la lit. e) sau f);

h) agenții și dezvoltatorii imobiliari;

i) fundațiile și asociațiile, federațiile, inclusiv orice alte persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial;

j) alte persoane fizice, persoane juridice și construcții juridice care comercializează bunuri, în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

CAPITOLUL III - OBLIGAȚII DE RAPORTARE

Secțiunea 1. Raportul pentru activitate suspectă

Art. 6 - (1) Entitățile raportoare sunt obligate să transmită un raport pentru activitate suspectă Oficiului dacă acestea cunosc, suspectează sau au motive rezonabile să suspecteze că:

- a) bunurile/fondurile, indiferent de sumă, provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului;
- b) persoana sau împuternicitul/reprezentantul/mandatarul acesteia nu sunt cine pretind a fi;
- c) informațiile pe care entitatea raportoare le deține pot fi relevante pentru investigarea unei infracțiuni sau pot folosi pentru impunerea prevederilor prezentei legi.

(2) Persoana desemnată transmite raportul pentru activitate suspectă prevăzut la alin. (1), de îndată, atunci când :

- a) entitatea raportoare inițiază o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională cu o persoană;
- b) entitatea raportoare propune unei persoane inițierea unei relații de afaceri sau o tranzacție ocazională;
- c) o persoană solicită entității raportoare inițierea unei relații de afaceri sau o tranzacție ocazională;
- d) o persoană solicită informații de la entitatea raportoare despre disponibilitatea de a iniția o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională, inclusiv în cazul tentativelor de tranzacționare din partea oricărei persoane, sau
- e) oricând pe parcursul efectuării unei tranzacții ocazionale sau derulării unei relații de afaceri cu o persoană;
- f) în cazul prevăzut de art.11 alin.(11) din prezenta lege.

(3) Entitățile raportoare evaluează oportunitatea transmiterii unui raport pentru activitate suspectă Oficiului prin raportarea circumstanțelor faptice obiective aferente unei relații de afaceri sau tranzacții ocazionale cu o persoană la indicatorii sau tipologiile de activități suspecte prezentate public de Oficiu.

(4) Entitățile raportoare consideră ca suspecte orice relație de afaceri sau o tranzacție ocazională cu o persoană ale cărei date de identificare i-au fost comunicate punctual de către Oficiu, sau ale cărei circumstanțe faptice obiective corespund în tot sau în parte unor indicatori sau tipologii de activități suspecte comunicate punctual de Oficiu. În acest caz un raport pentru activitate suspectă va fi transmis de către entitatea raportoare Oficiului, dispozițiile art. 9 alin. (1) nefiind aplicabile.

(5) Autoritatea Națională a Vamilor va transmite de îndată un raport pentru activitate suspectă Oficiului atunci când, în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune, cunoaște, suspectează sau are motive rezonabile să suspecteze că bunurile/fondurile provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului sau persoana a încălcat obligațiile stabilite prin acest regulament.

Secțiunea 2 - Raportarea tranzacțiilor care nu prezintă indicatori de suspiciune

Art. 7 - (1) Entitățile raportoare au obligația de a raporta către Oficiu tranzacțiile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro.

(2) În situația în care tranzacțiile menționate la alin. (1) sunt derulate prin intermediul unei instituții de credit sau financiare obligația de raportare revine acestuia.

(3) Instituțiile de credit și instituțiile financiare definite conform prezentei legi vor transmite rapoarte online privind transferuri externe în și din conturi, în lei sau în valută, a caror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro.

(4) În sensul alin. (1) și (3) termenul de tranzacție include și operațiunile a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici decât echivalentul în lei a 10.000 euro, care decurg din aceeași înțelegere de orice natură între aceleași părți și care se derulează într-un interval de maxim 30 zile.

(5) Pentru activitatea de remitere de bani, entitățile raportoare vor transmite Oficiului rapoarte privind transferurile de fonduri a caror limita minimă reprezintă echivalentul în lei a 500 euro.

(6) Autoritatea Națională a Vămirilor va transmite, Oficiului rapoarte privind informațiile cuprinse în declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune.

(7) Raportul pentru tranzacțiile prevazute la alin. (1)-(5) va fi transmis Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul efectuării tranzacției, iar raportul prevăzut la alin.(6) va fi transmis Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul depunerii declarației conform Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune, conform unei metodologii aprobată prin ordin al Președintelui Oficiului.

Secțiunea 3 - Reguli privind raportarea

Art. 8 - (1) Entitățile raportoare transmit de îndată Oficiului raportul pentru activitatea suspectă prevăzut la art. 6 alin. (1) - (5) înainte de efectuarea oricărei tranzacții, indiferent de valoarea bunurilor implicate sau a operațiunilor efectuate.

(2) Oficiul confirmă în scris, inclusiv prin mijloace electronice, primirea raportului de activitate suspectă.

(3) De la momentul confirmării de către Oficiu a primirii raportului pentru activitate suspectă prevăzut la art. 6 alin. (1) - (4), entitatea raportoare procedează la înghețarea oricărei tranzacții aferentă clientului care are legătură cu suspiciunea raportată, timp de 24 de ore. Dacă Oficiul nu dispune suspendarea efectuării tranzacției, la expirarea celor 24 de ore entitatea raportoare poate efectua tranzacțiile.

(4) În scopul de a analiza tranzacția și de a verifica suspiciunea, Oficiul poate suspenda efectuarea unei tranzacții pentru o perioadă de până la 48 ore ca urmare a informațiilor primite în baza prevederilor prezentei legi, a unor solicitări în acest sens venite din partea organelor judiciare române sau ale instituțiilor străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare sau în baza altor informații deținute. Decizia Oficiului, de suspendare a efectuării unei tranzacții, este comunicată entității raportoare de îndată și va fi implementată imediat.

(5) Dacă nu se confirmă suspiciunea raportată, Oficiul decide încetarea suspendării unei tranzacții înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (4), decizie care este comunicată entității raportoare de îndată și care va fi implementată imediat.

(6) Înainte de expirarea celor 48 ore prevăzute la alin. (4) Oficiu, dacă consideră necesar, poate solicita o singură dată, motivat, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prelungirea suspendării efectuării tranzacției cu cel mult 120 ore care se calculează începând de la ora la care expiră decizia de suspendare.

(7) Oficiul poate solicita motivat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție încetarea prelungirii suspendării oricând în termenul prevăzut la alin. (6);

(8) Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului, care la rândul său o comunică de îndată entității raportoare.

(9) Dacă până la expirarea deciziei de suspendare Oficiul nu a comunicat decizia de prelungire a suspendării, entitatea raportoare poate efectua tranzacția.

(10) Dacă termenele stabilite pe ore, potrivit alin. (4) și alin. (6) se împlinesc într-o zi declarată nelucrătoare pentru instituțiile publice implicate în procedura de suspendare, acestea se prorogă până la aceeași oră din următoarea zi lucrătoare.

(11) Forma și conținutul rapoartelor prevăzute la art. 6 și 7 pentru entitățile raportoare financiare și nonfinanciare, precum și metodologia de transmitere a acestora, vor fi stabilite prin ordin al Președintelui Oficiului.

(12) Entitățile raportoare au obligația de a transmite exclusiv Oficiului rapoartele stabilite la art. 6 și 7, numai în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta, în forma și conținutul stabilite în temeiul alin. (11).

(13) Oficiul va returna entității raportoare sau Autorității Naționale a Vămirilor rapoartele care nu respectă forma și conținutul stabilite de către acesta și va considera obligația de raportare ca fiind neîndeplinită până la remedierea deficiențelor.

(14) Deficiențele indicate de Oficiu vor fi remediate și un nou raport va fi transmis de către entitatea raportoare sau Autoritatea Națională a Vămirilor în cel mult două zile lucrătoare. În cazul raportului pentru activitate suspectă, termenul prevăzut la alin. (3) al prezentului articol va curge de la momentul confirmării de către Oficiu a primirii raportului completat corespunzător.

(15) Rapoartele menționate la art. 6 și art.7, precum și orice alte documente primite de Oficiu prin care sunt semnalate suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului nu constituie petiție în sensul Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, cu modificările și completările ulterioare..

(16) Prevederile referitoare la exercitarea drepturilor persoanei vizate, prevăzute de Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică pe perioada în care o asemenea măsură este necesară pentru evitarea prejudicierii activităților specifice ale Oficiului.

Art. 9 - (1) Prin derogare de la prevederile art. 8 entitățile raportoare pot să efectueze o tranzacție fără raportarea prealabilă, dacă aceasta se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte, cu menținerea obligației de a raporta către Oficiu de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, tranzacția suspectă, precizând și motivul pentru care nu au fost respectate dispozițiile art. 8.

(2) Persoanele prevăzute la art.10 lit. f) au obligația de raportare numai în măsura în care nu sunt avute în vedere informațiile pe care acestea le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu aceștia în cursul evaluării situației juridice a clientului respectiv în cadrul unor proceduri judiciare sau al îndeplinirii obligației de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau în legătură cu aceste proceduri, inclusiv de consiliere juridică privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau după acestea.

(3) Prevederile alin.(2) nu se aplică în cazurile în care persoanele prevăzute la art.10 lit. f) cunosc faptul ca activitatea de consiliere juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau atunci cand știu că un client dorește consiliere juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.

(4) În cazul persoanelor prevăzute la art. 5 lit. e) și f), raportările se fac către Oficiu sau către persoanele desemnate de către structurile de conducere ale

profesiilor liberale, care au obligația de a le transmite de îndată, nealterate, Oficiului.

(5) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la art. 7 alin. (1) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și Trezoreria Statului, între Banca Națională a României și Trezoreria Statului, precum și operațiunile de vânzări efecte numismatice și preschimbare bancnote deteriorate sau ieșite din circulație, efectuate de Banca Națională a României.

CAPITOLUL IV - MĂSURI DE CUNOAȘTERE A CLIENTELEI

Art. 10 - (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor furniza conturi sau carnete de economii anonime, pentru care identitatea titularului sau a beneficiarului real nu este cunoscută și documentată în mod corespunzător.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică cât mai curând posibil măsurile-standard de cunoaștere a clientelei tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor și carnetelor de economii anonime existente.

(3) Utilizarea în orice fel a conturilor și carnetelor de economii anonime existente nu este permisă decât după aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 13, art.16 sau, după caz, la art. 17

(4) Instituțiilor de credit și financiare le este interzis să stabilească sau să continue relații de corespondent cu o bancă fictivă.

(5) Instituțiile de credit și instituțiile financiare iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu intră în relații de corespondent sau nu continuă astfel de relații cu o instituție de credit sau o instituție financiară despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile.

(6) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege în toate sucursalele și filialele acestora situate în state terțe.

Art. 11 – (1) Entitățile raportoare aplică măsuri standard de cunoaștere a clientelei, în situațiile prevăzute la art.13 alin. (1) din prezenta lege.

(2) Prin excepție de la alin. (1), entitățile raportoare pot aplica măsuri simplificate și aplică măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei, într-un mod adecvat riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului asociat.

(3) Măsurile standard de cunoaștere a clientelei constau în:

a) identificarea clientului și verificarea identității acestuia pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute din surse credibile și independente, inclusiv prin mijloacele de identificare electronică prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE

b) identificarea beneficiarului real și adoptarea de măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât informațiile deținute să fie satisfăcătoare pentru entitatea raportoare, inclusiv pentru a înțelege structura de proprietate și de control a clientului în cazul persoanelor juridice, fiduciilor, societăților, fundațiilor și construcțiile juridice similare;

c) evaluarea și, dacă e necesar, obținerea informațiilor privind scopul și natura relației de afaceri;

d) realizarea monitorizării continue a relației de afaceri, inclusiv prin examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru ca entitatea raportoare să se asigure că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile deținute referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate și relevante.

(4) În aplicarea măsurilor menționate la alin. (3) literele a) și b), entitățile raportoare verifică, de asemenea, dacă o persoană care pretinde că acționează în numele clientului este autorizată în acest sens și identifică și verifică identitatea persoanei respective.

(5) Atunci când prezenta lege sau actele subsecvente cuprind mențiuni referitoare la aplicarea unei anumite categorii de măsuri de identificare, entitatea raportoare este obligată să aplice cel puțin respectiva categorie, însă aceasta poate decide, în baza evaluării proprii a riscului, să aplice o categorie de măsuri mai stricte decât cele obligatorii.

(6) Entitățile raportoare iau în considerare cel puțin următoarele variabile la evaluarea riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului:

a) scopul inițierii unei relații sau efectuării unei tranzacții ocazionale;

b) nivelul activelor care urmează a fi tranzacționate de un client sau dimensiunea tranzacțiilor deja efectuate;

c) regularitatea sau durata relației de afaceri.

(7) Entitățile raportoare au responsabilitatea de a demonstra autorităților cu atribuții de control sau organismelor de autoreglementare că măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.

(8) Entitățile raportoare au obligația verificării identității clientului și a beneficiarului real înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției ocazionale prevăzute la art.13 alin.(1) lit..b).

(9) Entitățile raportoare pot aplica prin intermediul entităților către care s-au externalizat activități, inclusiv distribuitori și agenți, măsuri de cunoaștere a clientelei ce decurg din activitățile externalizate, numai dacă, potrivit aranjamentelor contractuale dintre entitatea raportoare și furnizorul de servicii, acesta din urmă poate fi considerat parte integrantă a entității raportoare. În aceste cazuri, entitățile raportoare rămân responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin potrivit prezentei legi.

(10) Entitățile raportoare pot aplica prin intermediul terților măsuri de cunoaștere a clienței în condițiile stabilite prin Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(11) Atunci când entitatea raportoare nu este în măsură să aplice măsurile de cunoaștere a clienței, aceasta nu trebuie să deschidă contul, să inițieze ori să continue relația de afaceri sau să efectueze tranzacția ocazională și trebuie să întocmească un raport de activitate suspectă în legătură cu clientul respectiv ori de câte ori există motive de suspiciune.

Art. 12 - Modul de aplicare a măsurilor de cunoaștere a clienței se completează în mod corespunzător cu prevederile Regulamentului de aplicare a prezentei legi și reglementări sectoriale emise de autoritățile competente.

Secțiunea 1. Măsuri standard de cunoaștere a clienței

Art. 13 - (1) Entitățile raportoare au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței în următoarele situații:

a) la stabilirea unei relații de afaceri;

b) la efectuarea tranzacțiilor ocazionale;

1. în valoare de cel puțin echivalentul în lei a 15.000 euro;

2. care constituie un transfer de fonduri astfel cum este definit de art. 3 pct. 9 din Regulamentul UE 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului în valoare de peste 1.000 euro.

c) când există suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului, indiferent de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței stabilite în prezenta lege și de valoarea operațiunii;

d) dacă există îndoieli privind veridicitatea sau suficiența informațiilor de identificare deja deținute despre client sau beneficiarul real;

(2) Entitățile raportoare prevăzute la art.5 lit. j) au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței atunci când efectuează tranzacții ocazionale în numerar în valoare de cel puțin 10.000 euro ori echivalent;

(3) Entitățile raportoare prevăzute la art. 5 lit. d) au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței în momentul colectării câștigurilor, în momentul punerii unei mize, la cumpărarea sau schimbarea de jetoane, ori în toate cazurile atunci când se efectuează tranzacții a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 2.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează printr-o singură operațiune sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele. De asemenea, au obligația de a ține evidența tranzacțiilor individualizat pentru fiecare client și asociat cu datele de identificare ale acestuia astfel încât să poată demonstra autorităților cu atribuții de control sau organismelor de autoreglementare îndeplinirea acestei obligații.

(4) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, entitatea raportoare obligată să aplice măsuri standard de cunoaștere a clienței va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată

despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (1) lit. b).

Art. 14 - Entitățile raportoare aplică măsurile-standard de cunoaștere a clienței nu numai tuturor clienților noi, ci și clienților existenți, în funcție de risc, la momente oportune, inclusiv atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă.

Art. 15 - (1) Identificarea clienților și a beneficiarilor reali cuprinde cel puțin:

a) în cazul persoanelor fizice – toate datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice – actele constitutive/certificatul de înmatriculare; reprezentantul legal al persoanei juridice care încheie contractul;

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate cel puțin acele documente din care să rezulte identitatea acestora, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor, autentificată de un birou al notarului public.

Secțiunea 2. Măsuri simplificate de cunoaștere a clienței

Art. 16 – (1) Entitățile raportoare pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clienței exclusiv pentru clienții încadrați la un grad de risc redus, luând în considerare cel puțin următorii factori caracteristici:

a) Factori de risc privind clienții:

1. societăți publice cotate la o bursă de valori și supuse cerințelor de divulgare a informațiilor, fie prin norme bursiere, fie prin lege sau prin mijloace executorii, care impun cerințe pentru a asigura transparența adecvată a beneficiarului real;

2. administrații publice sau întreprinderi publice;

3. clienți care își au reședința în zone geografice cu risc redus, astfel cum se prevede la litera c).

b) Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

1. polițe de asigurare de viață a căror primă este scăzută;

2. polițe de asigurare pentru sistemele de pensii, în cazul în care nu există o clauză de răscumpărare timpurie și polița nu poate fi folosită drept garanție;

3. sisteme de pensii, anuități sau sisteme similare care asigură salariaților prestații de pensie, în cazul cărora contribuțiile se realizează prin deducere din salarii, iar normele sistemului nu permit ca drepturile beneficiarilor sistemului să fie transferate;

4. produse sau servicii financiare care furnizează servicii definite și limitate în mod corespunzător anumitor tipuri de clienți, astfel încât să sporească accesul în scopul incluziunii financiare;

5. produse în cazul cărora riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt gestionate de alți factori, cum ar fi limitele financiare sau transparența proprietății.

c) Factori de risc geografic:

1. state membre;

2. țări terțe care dețin sisteme eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

3. țări terțe identificate din surse credibile ca având un nivel scăzut al corupției sau al altor activități înfracționale;

4. țări terțe care, pe baza unor surse credibile, cum ar fi evaluări reciproce, rapoarte detaliate de evaluare sau rapoarte de monitorizare publicate, au prevăzut cerințe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară revizuite și pun în aplicare în mod eficace cerințele respective.

(2) Înainte de a aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei entitățile raportoare au obligația de a se asigura ca relația de afaceri sau tranzacția ocazională prezintă un grad de risc redus, determinat cel puțin pe baza factorilor de la alin. (1).

(3) În aplicarea alin. (1) entitățile raportoare aplică toate măsurile standard de cunoaștere a clientelei pe care le pot ajusta corespunzător riscului asociat.

(4) Entitățile raportoare efectuează, în toate cazurile, monitorizarea adecvată a tranzacțiilor și relațiilor de afaceri pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

Secțiunea 3. Măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei

Art. 17 - (1) Entitățile raportoare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei, măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei în toate situațiile care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, inclusiv în următoarele situații:

a) în cazul persoanelor care nu sunt prezente fizic la efectuarea operațiunilor, cu excepția celor online cu grad scăzut de risc;

b) în cazul relațiilor de afaceri și tranzacțiilor care implică persoane din țări care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului sau care sunt cunoscute la nivel internațional ca fiind țări necooperante;

c) în cazul relațiilor de corespondent cu instituții de credit și instituții financiare din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene sau nu aparțin Spațiului Economic European;

d) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse politic, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni începând cu data de la care respectiva persoană nu mai ocupă o funcție publică importantă, precum și în cazul în care beneficiarul real este persoană expusă politic;

e) în cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite în țări terțe identificate de Comisia Europeană drept țări terțe cu grad înalt de risc.

(2) Entitățile raportoare au obligația să examineze, contextul și scopul tuturor tranzacțiilor complexe, și care au valori neobișnuit de mari sau al tuturor tipurilor neobișnuite de tranzacții care nu au un scop economic, comercial sau legal evident.

(3) Circumstanțele și scopul unor asemenea tranzacții trebuie să fie examinate cât mai curând posibil de către entitățile raportoare, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzacției. De asemenea, entitățile raportoare măresc gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități par suspecte. Constatările verificărilor efectuate trebuie să fie consemnate în scris și vor fi disponibile la solicitarea autorităților competente sau organismelor de autoreglementare.

(4) Oficiul va informa autoritățile de supraveghere și control competente cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului din alte țări.

(5) Autoritățile de supraveghere și control, precum și organismele de autoreglementare, prin dispoziții specifice, vor dezvolta cerințe și mecanisme aplicabile referitoare la informarea entităților raportoare, cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului din alte țări.

(6) În baza acestor prevederi, entitățile raportoare vor examina circumstanțele și scopul tranzacțiilor care implică persoane din țări care prezintă vulnerabilități în sistemele de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniu, și vor pune la dispoziția autorităților cu atribuții de control sau organismelor de autoreglementare la cererea acestora, constatările consemnate în scris.

(7) În cazul relațiilor de corespondent cu instituții respondente din alte state membre sau state terțe, instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei următoarele măsuri:

a) obțin suficiente informații despre instituția respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a determina, pe baza informațiilor disponibile în mod public, reputația acesteia, inclusiv dacă a făcut subiectul unei măsuri de supraveghere ori investigații de spălare a banilor sau finanțare a actelor de terorism;

b) obțin suficiente informații despre calitatea supravegherii la care este supusă instituția respondentă;

c) evaluează mecanismele implementate de instituția respondentă în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului pentru a se asigura că sunt adecvate și eficiente;

d) obțin aprobarea conducerii superioare înainte de stabilirea fiecărei noi relații de corespondent;

e) stabilesc pe bază de documente responsabilitățile fiecărei părți;

f) în cazul conturilor de corespondent accesibile direct clienților, se asigură că instituția respondentă aplică pe bază continuă măsurile de cunoaștere a clientelei pentru acești clienți și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cererea acesteia, informații obținute prin aplicarea respectivelor măsuri.

(8) În aplicarea alin. (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente pot considera îndeplinite obligațiile de la alin. (7) lit. b), c) și f) în cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare respondente din state membre care sunt entități obligate potrivit art. 2 alin. (1) din Directiva (UE) 2015/849.

(9) În cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoane expuse politic, entitățile raportoare, aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei următoarele măsuri:

a) dispun de sisteme adecvate de gestionare a riscurilor, inclusiv de proceduri bazate pe evaluarea riscurilor, pentru a stabili dacă un client sau beneficiarul real al unui client este o persoană expusă politic;

b) obțin aprobarea conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu astfel de persoane;

c) adoptă măsuri adecvate pentru a stabili sursa patrimoniului și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții cu astfel de persoane;

d) efectuează în mod permanent o monitorizare sporită a respectivelor relații de afaceri.

(10) Măsurile prevăzute la alin. (9) se aplică și membrilor de familie sau persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai persoanelor expuse politic.

(11) Entitățile raportoare sunt obligate să aplice măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau ai unei alte polițe de asigurare legate de investiții și/sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului sunt persoane expuse politic.

(12) Măsurile prevăzute la alin. (11) se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul atribuirii, totale sau parțiale, a poliței.

(13) În cazul în care s-au identificat riscuri mărite, entitățile raportoare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei următoarele măsuri:

a) informează conducerea de rang superior înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;

b) efectuează o examinare sporită a întregii relații de afaceri cu asiguratul.

(14) La evaluarea riscurilor de spălare de bani și finanțare a terorismului se vor lua în considerare cel puțin următorii factorii caracteristici situațiilor cu risc potențial mărit :

1. Factori de risc privind clienții:

(a) relația de afaceri se desfășoară în circumstanțe neobișnuite;

(b) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc ridicat, astfel cum se prevede la punctul 3;

(c) persoane juridice sau construcții juridice cu rol de structuri de administrare a activelor personale;

- (d) societăți care au acționari mandatați sau acțiuni la purtător;
- e) activități în care se rulează mult numerar;
- (f) situația în care structura acționariatului societății pare neobișnuit sau excesiv de complexă, având în vedere natura activității sale.

2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

- (a) servicii bancare personalizate;
- (b) produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul;
- (c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi semnătura electronică;
- (d) plăți primite de la terți necunoscuți sau neasociați;
- (e) produse noi și practici comerciale noi, inclusiv mecanisme noi de distribuție și utilizarea unor tehnologii noi sau în curs de dezvoltare atât pentru produsele noi, cât și pentru produsele preexistente.

3. Factori de risc geografic:

- (a) Țări care, conform unor surse credibile, cum ar fi evaluările reciproce, rapoartele detaliate de evaluare sau rapoartele de monitorizare publicate, nu dispun de sisteme efective de combatere a spălării banilor/de combatere a finanțării terorismului;
- (b) țări care, conform unor surse credibile, au un nivel ridicat al corupției sau al altor activități infracționale;
- (c) țări supuse unor sancțiuni, embargouri sau măsuri similare instituite, de exemplu, de Uniune sau de Organizația Națiunilor Unite;
- (d) țări care acordă finanțare sau sprijin pentru activități teroriste sau pe teritoriul cărora operează organizații teroriste desemnate.

Secțiunea 4. Informații privind beneficiarul real

Art. 18 - (1) Persoanele juridice și construcțiile juridice înregistrate pe teritoriul României sunt obligate să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute.

(2) Persoanele juridice și construcțiile juridice înregistrate pe teritoriul României au obligația de a furniza entităților raportoare, pe lângă informațiile privind proprietarul lor de drept, informații privind beneficiarul real, atunci când entitățile raportoare iau măsuri de cunoaștere a clientelei.

(3) Entitățile raportoare țin evidența măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor reali în conformitate cu prevederile legii.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate într-un registru central organizat la nivelul Oficiului Național al Registrului Comerțului pentru societățile comerciale, la nivelul Ministerului Justiției pentru asociații și fundații, la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în cazul fiduciilor, respectiv la nivelul Depozitarului Central în cazul societăților listate pe piețe reglementate.

(5) Informațiile cuprinse în registrele menționate la alin. (4) trebuie să fie adecvate, corecte și actualizate. Autoritățile care au competențe de supraveghere și control verifică aceste aspecte și comunică deținătorului Registrului orice neconcordanțe constatate.

(6) Accesul la registrele menționate la alin. (4) este asigurat:

a) autorităților competente și Oficiului, în timp util, fără nicio restricție și fără a alerta persoana în cauză;

b) entităților raportoare atunci când aplică măsurile de identificare a clienței.

(7) În vederea îndeplinirii obligației de identificare a beneficiarului real, entitățile raportoare nu se vor baza exclusiv pe registrul central prevăzut la alin. (4), această cerință fiind îndeplinită prin utilizarea unei abordări bazate pe riscuri.

Art. 19 - Organizarea și funcționarea registrelor menționate la art. 18 alin. (4) se reglementează prin acte emise de autoritățile care le gestionează.

Secțiunea 5. Păstrarea documentelor

Art. 20 - (1) Entitățile raportoare, atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clienței, au obligația de a păstra atât în format letric cât și în format electronic, în aceleași condiții cu cele pe format hârtie, într-o formă admisă în procedurile judiciare, toate înregistrările obținute prin aplicarea acestor măsuri, cum ar fi copii ale documentelor de identificare, a monitorizarilor, și verficarilor efectuate, inclusiv a informațiilor obținute prin mijloacele de identificare electronică necesare pentru respectarea cerințelor de cunoaștere privind clientela, pentru o perioadă de 5 ani, de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale. Dacă în urma unei evaluări, se consideră că se impune extinderea perioadei în scopul de a preveni, depista sau investiga activitățile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, entitatea poate dispune prelungirea acestei perioade cu încă o perioadă de maxim 5 ani.

(2) Entitățile raportoare păstrează documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în fișe de cont sau corespondență comercială necesare pentru identificarea tranzacțiilor, inclusiv rezultatele oricărei analize efectuate în legătură cu clientul, de exemplu solicitările pentru a stabili istoricul și scopul tranzacțiilor complexe, neobișnuit de mari. Aceste documente pot fi originale sau copii admise în procedurile judiciare și trebuie păstrate pentru o perioadă de 5 ani, de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale. Dacă în urma unei evaluări, se consideră că se impune extinderea perioadei în scopul de a preveni, depista sau investiga activitățile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, entitatea poate dispune prelungirea acestei perioade cu încă o perioadă de maxim 5 ani.

(3) La expirarea perioadei de păstrare, entitățile raportoare au obligația de a șterge datele cu caracter personal, cu excepția situațiilor în care alte dispoziții legale impun păstrarea în continuare a datelor.

Art. 21 - (1) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de entitățile raportoare pe baza prezentei legi doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, fiind interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal în alte scopuri, cum ar fi cele comerciale.

(2) Entitățile raportoare furnizează clienților noi înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională cel puțin informațiile menționate mai jos, cu excepția cazului în care persoana este deja informată cu privire la aceste date:

(a) identitatea operatorului și, dacă este cazul, a reprezentantului;

(b) scopul prelucrării cărora îi sunt destinate datele;

(c) orice alte informații suplimentare, cum ar fi:

1. destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor;

2. dacă răspunsurile la întrebări sunt obligatorii sau voluntare, precum și consecințele posibile ale evitării răspunsului;

3. existența dreptului de acces la datele care o privesc și de rectificare a datelor cu caracter personal, în măsura în care, ținând seama de circumstanțele specifice în care sunt colectate datele, astfel de informații suplimentare sunt necesare pentru asigurarea unei prelucrări corecte a datelor cu privire la persoana vizată.

(3) Informațiile prevăzute la alin.(2) includ în special o informare generală cu privire la obligațiile legale care le revin entităților raportoare în temeiul prezentei legi atunci când prelucrează date cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul alin. (1) este considerată, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, ca fiind necesară în vederea aducerii la îndeplinire a unor măsuri de interes public.

CAPITOLUL V - PERSOANA DESEMNATĂ ȘI PROCEDURI INTERNE

Art. 22 - (1) Entitățile raportoare, precum și organismele de autoreglementare au obligația de a desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului și autorităților de supraveghere și control, exclusiv în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate.

(2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate la nivelul conducerii, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi.

(3) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (2) au acces direct și în timp util la datele și informațiile relevante, deținute de entitățile raportoare, necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Dispozițiile alin (1) nu sunt aplicabile persoanelor fizice ce au calitatea de entitate raportoare, precum și entităților raportoare prevăzute la art. 5 lit. j).

(5) Având în vedere natura responsabilităților încredințate persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), Oficiul, autoritățile de supravegere și control și entitățile raportoare au obligația de a crea mecanisme de protejare a acestora, inclusiv prin acordarea dreptului de a se adresa în nume propriu pentru a semna autorităților statului încălcări de orice natură ale prezentei legi în cadrul entității raportoare, caz în care identitatea acestor persoane va fi protejată corespunzător.

(6) Mecanismele menționate la alineatul (5) includ cel puțin:

- (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;
- (b) o protecție corespunzătoare a angajaților sau a persoanelor aflate într-o poziție similară în cadrul entităților raportoare, care raportează încălcări comise în cadrul acestora;
- (c) protecția adecvată a persoanei incriminate;
- (d) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE;
- (e) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează încălcările comise în cadrul entității raportoare, cu excepția cazului în care dreptul intern impune divulgarea în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

Art. 23 – (1) Entitățile raportoare stabilesc, corespunzător naturii și volumului activității desfășurate, după caz, politici și norme interne, mecanisme de control intern și proceduri de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, care includ cel puțin următoarele elemente:

- a) măsuri aplicabile în materie de cunoaștere a clientelei;
- b) măsuri aplicabile în materie de raportare, păstrare a evidențelor și a tuturor documentelor conform cerințelor din prezenta lege și de furnizare promptă a datelor la solicitarea autorităților competente;
- c) măsuri aplicabile în materie de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare;
- d) măsuri aplicabile în materie de protecție a personalului propriu implicat în procesul de aplicare a acestor politici, împotriva oricăror amenințări ori acțiuni ostile sau discriminatorii;
- e) instruirea și evaluarea periodică a angajaților;

(2) În funcție de dimensiunea și natura activității, entitățile raportoare au obligația de a asigura o funcție de audit independent în scopul testării politicilor, normelor interne, mecanismelor și procedurilor de la alin. (1).

(3) Entitățile raportoare aprobă politicile, normele interne, mecanismele și procedurile prevăzute la alin. (1) la nivelul conducerii de rang superior a entității

raportoare, având în vedere inclusiv cerințele în domeniul prudential, după caz, și le monitorizează.

(4) Entitățile raportoare au obligația de a asigura instruirea corespunzătoare și periodică a angajaților cu privire la dispozițiile prezentei legi, precum și cu privire la cerințele relevante privind protecția datelor cu caracter personal și de a realiza procesul de verificare a angajaților, conform prevederilor Regulamentului de aplicare a legii. Documentele întocmite în acest scop se pun la dispoziția autorităților cu atribuții de control și a organismelor de autoreglementare, la cererea acestora.

(5) În funcție de riscurile la care este expusă, dimensiunea și natura activității, entitățile raportoare includ, în procesul de instruire a angajaților, participarea la programe speciale de formare permanentă având ca scop recunoașterea de către angajați a operațiunilor care pot avea legătura cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

(6) În cazul instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare este obligatorie participarea la programe de instruire continuă în sensul implementării măsurilor de cunoaștere a clientelei și respectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(7) Entitățile raportoare care fac parte dintr-un grup au obligația să pună în aplicare, politici, proceduri și instruire la nivel de grup, inclusiv politici de protecție a datelor și politici și proceduri privind schimbul de informații în cadrul grupului în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, pe care le aplică și la nivelul sucursalelor și al filialelor deținute în proporție majoritară din statele membre și din țările terțe.

CAPITOLUL VI - OBLIGAȚIA DE EVALUARE A RISCURILOR

Art. 24 – (1) Entitățile raportoare au obligația de a identifica și evalua riscurile activității desfășurate referitoare la expunerea la spălarea banilor și finanțarea terorismului luând în considerare factorii de risc, inclusiv cei referitori la clienți, țări sau zone geografice, produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție.

(2) Evaluările întocmite în acest scop sunt documentate, actualizate și se pun la dispoziția autorităților cu atribuții de supraveghere și control și a organismelor de autoreglementare, la cererea acestora.

(3) Evaluările efectuate stau la baza politicilor și procedurilor proprii de management al riscului precum și la determinarea setului de măsuri de cunoaștere a clientelei ce sunt aplicabile fiecărui client.

(4) Entitățile raportoare care își desfășoară activitatea prin sucursale într-un alt stat membru sunt obligate să se asigure că aceste sucursale respectă dispozițiile de drept intern ale statului membru respectiv referitoare la prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

CAPITOLUL VII - SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL

Art. 25 - (1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se supraveghează și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități și organisme:

a) Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, supraveghează și controlează categoriile de entități supuse supravegherii conform art. 26 și art. 27;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală Antifraudă Fiscală controlează entitățile raportoare, cu excepția celor supravegheate de autoritățile prevăzute la lit. a);

c) Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc supraveghează și controlează entitățile raportoare prevăzute la art.5 lit. d);

d) Oficiul, supraveghează și controlează entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii a autorităților prevăzute la lit. a);

e) organismele de autoreglementare supraveghează entitățile raportoare pe care le reprezintă.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) vor informa de îndată Oficiul, după caz:

a) atunci când, în exercitarea atribuțiilor specifice, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului;

b) cu privire la alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi, constatate și sancționate conform atribuțiilor specifice.

(3) Oficiul poate efectua controale și analize comune cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1), cu respectarea prevederilor legale de organizare și funcționare ale acestora.

(4) Oficiul poate efectua controale la persoane juridice și construcții juridice atunci când din datele deținute de Oficiu există suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului, cu privire la tranzacțiile efectuate de acestea.

(5) Entitățile raportoare ce fac obiectul supravegherii sau controlului au obligația de a pune la dispoziția reprezentanților împuterniciți, anume desemnați, ai autorităților prevăzute la alin. (1) date și informațiile solicitate de către aceștia pentru realizarea atribuțiilor specifice. Reprezentanții împuterniciți ai autorităților prevăzute la alin (1), în exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control, pot reține fotocopiile ale documentelor verificate.

(6) Entitățile raportoare au obligația de a duce la îndeplinire măsurile dispuse de autoritățile prevăzute la alin. (1) în termenul indicat, conform actului de control sau a altor documente emise în acest sens.

(7) Autoritățile prevăzute la alin. (1), în funcție de aria de competență, vor asigura supravegherea respectării de către entitățile supravegheate și controlate pe teritoriul României de alte entități dintr-un stat membru a dispozițiilor prezentei legi.

(8) Autoritățile prevăzute la alin. (1) vor coopera cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru în care entitatea ce realizează activități economice pe

teritoriul României își are sediul social, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor prezentei legi.

(9) Atunci când aplică o abordare bazată pe risc în ceea ce privește supravegherea, autoritățile competente prevăzute la alin.(1) se asigură că:

- a) înțeleg clar riscurile de spălare de bani și de finanțare a terorismului;
- b) au acces la toate informațiile relevante privind riscurile specifice interne și internaționale legate de clienții, produsele și serviciile entităților raportoare;
- c) stabilesc frecvența și intensitatea supravegherii în funcție de profilul de risc al entităților raportoare și a riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului, care se revizuieste în mod periodic, cât și atunci când există evenimente sau schimbări majore în conducerea entităților raportoare.

Art. 26 – (1) Banca Națională a României supraveghează respectarea dispozițiilor prezentei legi de către următoarele categorii de entități, ce desfășoară activitate și au prezență fizică pe teritoriul României:

- a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine;
- b) instituțiile de plată persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de plată din alte state membre;
- c) instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române și sucursalele instituțiilor emitente de monedă electronică din alte state membre;
- d) instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul special;
- e) agenții instituțiilor de plată și ai instituțiilor emitente de monedă electronică din România și alte state membre;
- f) distribuitorii de monedă electronică ai instituțiilor emitente de monedă electronică din România și alte state membre.

(2) În cazul instituțiilor de la lit. a)-c) persoane juridice române, Banca Națională a României supraveghează și activitatea prestată de acestea în mod direct pe teritoriul unui alt stat membru.

(3) Entitățile menționate la alin. (1) transmit Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta în scopul supravegherii respectării dispozițiilor prezentei legi.

(4) Supravegherea este realizată atât pe baza informațiilor furnizate de aceste entități potrivit solicitărilor Băncii Naționale a României, cât și prin inspecții efectuate la sediul și la unitățile teritoriale ale acestora, prin personalul împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României, ori de câte ori consideră necesar.

(5) Distinct de sancțiunile prevăzute de art. 43, Banca Națională a României este abilitată să dispună entităților prevăzute la alin. (1) care încalcă dispozițiile prezentei legi, ale reglementărilor ori ale altor acte emise în aplicarea prezentei legi, măsurile stabilite de Banca Națională a României prin reglementările emise potrivit competențelor statutare ale acesteia, în scopul reducerii riscurilor și/sau a înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) se dispun prin ordin emis de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naționale a României.

(7) Ordinul Băncii va cuprinde descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia, temeiul de drept inclusiv pentru măsura dispusă care vizează remedierea deficienței și a cauzei acesteia, precum și temeiul de drept al dispunerii sancțiunii sau măsurii dispuse.

(8) Ordinul prevăzut la alin. (6) poate fi contestat în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de Administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării. Hotărârea Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de termen de 15 zile de la comunicare. Banca Națională a României este singura autoritate în măsură a se pronunța asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative și cantitative care stau la baza emiterii actelor sale.

Art. 27 – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară are atribuțiile exclusive de supraveghere și control în ceea ce privește respectarea dispozițiilor prezentei legi pentru entitățile prevăzute la art.2 alin.(1) lit a)- b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 aprobată cu modificări și completari prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Entitățile menționate la alin. (1) transmit Autorității de Supraveghere Financiară a României orice informații solicitate de aceasta în scopul supravegherii respectării dispozițiilor prezentei legi.

(3) Supravegherea și controlul sunt realizate atât pe baza informațiilor furnizate de entitățile menționate la alin. (1) potrivit solicitărilor Autorității de Supraveghere Financiară, cât și prin inspecții efectuate la sediul și la unitățile teritoriale ale acestora, prin personalul împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari sau experți numiți de Autoritatea de Supraveghere Financiară, ori de câte ori consideră necesar.

Art. 28 – (1) În aplicarea Regulamentului (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 141 din 5 iunie 2015, se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea și controlul respectării dispozițiilor privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri:

a) Banca Națională a României, pentru entitățile pe care aceasta le supraveghează potrivit art. 28.

b) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pentru furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea Regulamentului (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 transferurile de fonduri prevăzute la art. 2 alin. (5) din Regulament, care îndeplinesc condițiile cumulative enumerate de respectivele prevederi.

(3) Pentru faptele care fac obiectul prevederilor art. 17 și art. 18 din Regulamentului (UE) 2015/847, atunci când acestea nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie infracțiuni, Banca Națională a României poate dispune

măsurile prevăzute la art.26 alin.(5) și/sau aplica avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 90.000 lei în conformitate cu prevederile art.26 alin.(6)-(8) și art.43 alin. (3)- (6), alin (8) – (10) și cu aplicarea art.44 și art.45.

Art. 29 - (1) Autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele ce fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, conform prezentei legi, se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Comisia de Autorizare a activității de schimb valutar, denumită în continuare Comisia.

(2) Dispozițiile legale referitoare la procedura aprobării tacite nu se aplică în cadrul procedurii de autorizare și/sau înregistrare a entităților prevăzute la alin.(1);

(3) Componenta Comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului Finanțelor Publice, al ministrului Afacerilor Interne și al președintelui Oficiului, din structura acesteia făcând parte cel puțin câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Afacerilor Interne și Oficiului;

(4) Procedura de autorizare și/sau de înregistrare, condițiile de funcționare a entităților prevăzute la alin.(1), precum și sancțiunile aplicabile pentru nerespectarea acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, elaborată de Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Afacerilor Interne și cu avizul Oficiului, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

(5) Desfășurarea activității de schimb valutar pe teritoriul României, pentru persoane fizice, de către alte entități decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, fără autorizație de schimb valutar, constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului Penal.

Art. 30 – (1) Este interzisă desfășurarea activităților fără autorizare sau înregistrare de către următoarele entități: furnizorilor de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare, a furnizorilor de servicii de portofel electronic, a caselor de schimb valutar și încasare a cecurilor, a furnizorilor de servicii pentru persoane juridice sau construcții juridice, a agenților imobiliari, precum și furnizorilor de servicii de jocuri de noroc și a oficiilor poștale.

(2) Autoritățile competente au obligația de a verifica dacă persoanele care dețin o funcție de conducere în cadrul entităților menționate la alin.(1) sau persoanele care sunt beneficiarii reali ai acestor entități sunt persoane competente.

(3) Autoritățile competente au obligația de a adopta măsurile necesare, în ceea ce privește entitățile raportoare prevăzute la art.5 lit.e) f) și h), pentru a împiedica persoanele condamnate în domeniile relevante sau complicitii acestora să dețină o funcție de conducere în cadrul acestor entități sau să fie beneficiarii reali ai acestora.

Art. 31 - (1) În situațiile prevăzute de standardele tehnice de reglementare emise de Autoritatea Bancară Europeană, emitenții de monedă electronică și prestatorii de servicii de plată autorizați în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire sub altă formă

decât prin intermediul unei sucursale, potrivit legislației aplicabile, stabilesc un punct unic de contact pe teritoriul României.

(2) Punctul unic de contact este mandatat de entitatea obligată din alte state membre să asigure respectarea de către toate persoanele din România care prestează servicii în numele acesteia a cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și facilitează exercitarea de către Banca Națională a României a funcției de supraveghere, inclusiv prin furnizarea, la cerere, de documente și informații.

(3) În aplicarea alin. (2), punctul unic de contact îndeplinește funcțiile prevăzute în standardele tehnice de reglementare elaborate de Autoritatea Bancară Europeană.

CAPITOLUL VIII - PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR, SCHIMBUL DE INFORMAȚII ȘI INTERZICEREA DIVULGĂRII

Art. 32 - (1) Oficiul poate cere entităților raportoare, autorităților sau instituțiilor publice sau private, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu rapoartele primite potrivit art. 6 și 7 sunt transmise Oficiului exclusiv în format electronic și sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate, cu respectarea măsurilor de securitate ale prelucrărilor de date cu caracter personal.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să comunice direct Oficiului datele și informațiile solicitate, în termen de maxim 15 zile de la data primirii cererii, iar pentru cererile care prezintă un caracter de urgență, marcate în acest sens, în termenul indicat de Oficiu, chiar dacă acestea nu au transmis un raport de activitate suspectă în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin.(1).

(3) În cazul solicitărilor de informații efectuate de Oficiu sau de alte instituții competente, prin care se verifică dacă entitățile raportoare au sau au avut în cursul unei perioade precedente de zece ani o relație de afaceri cu anumite persoane și care este natura relației respective, entitățile raportoare sunt obligate să instituie sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid direct împuterniciților Oficiului sau ai altor autorități competente conform legii sau prin canale sigure, care să garanteze confidențialitatea deplină a cererilor de informații.

(4) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute entitățile raportoare, inclusiv cele prevăzute prin legi speciale, nu sunt opozabile Oficiului sau autorităților și instituțiilor publice sau private menționate la art.1 alin. (3) din prezenta lege.

Art. 33 - (1) Oficiul analizează informațiile, iar atunci când se constată existența unor indicii de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informează Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În situația în care se constată indicii de finanțare a terorismului Oficiul informează și Serviciul Român de Informații.

(2) Oficiul informează Serviciul Român de Informații cu privire la suspiciunile privind finanțarea terorismului.

(3) Oficiul informează autoritățile competente în domeniul fiscal, vamal sau organele de urmărire penală, cu privire la suspiciunile de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(4) Oficiul transmite informații autorităților competente și/sau instituțiilor publice cu privire la aspecte relevante în domeniul de activitate al acestora.

(5) Dacă Oficiul nu constată existența unor indicii de spălare a banilor, suspiciuni de finanțare a terorismului sau suspiciuni de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informațiile sunt păstrate în evidență timp de 5 ani de la momentul înregistrării în Oficiu. Dacă informațiile confidențiale păstrate în evidență nu sunt valorificate și completate timp de 5 ani, acestea se distrug și se șterg de drept din bazele de date.

(6) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 22 alin. (1) precum și a persoanei fizice desemnate în conformitate cu art. 22 alin. (1) care a sesizat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul informării.

(7) Organele de urmărire penală vor comunica, anual, Oficiului stadiul de rezolvare a informărilor transmise, precum și cuantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate ori a măsurilor asigurătorii dispuse.

(8) Oficiul furnizează feed-back entităților raportoare, precum și autorităților cu atribuții de control financiar și celor de supraveghere prudențială, printr-o procedură considerată adecvată, referitor la eficacitatea și acțiunile întreprinse de Oficiu ca urmare a rapoartelor primite de la entitățile raportoare.

(9) Dacă datele primite și/sau analizate de Oficiu indică situații de neconformitate a entităților raportoare cu prevederile prezentei legi, acesta informează autoritățile de reglementare și supraveghere relevante.

(10) Documentele transmise de Oficiu nu pot fi folosite ca probe în cadrul unor proceduri judiciare, civile sau administrative, cu excepția aplicării prevederilor art. 43.

Art. 34 - (1) La cererea autorităților competente la nivel național menționate la art. 33 alin. (1) - (3), motivată de suspiciuni de spălarea banilor, infracțiuni principale asociate sau finanțarea terorismului, Oficiul va disemina informațiile deținute către acestea.

(2) Decizia privind transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1) aparține Oficiului, iar în cazul netransmiterii, acesta motivează autorităților competente solicitante refuzul schimbului de informații.

(3) Cererea de informații cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente: faptele relevante, contextul, motivele cererii și modul în care se vor utiliza informațiile furnizate.

(4) Autoritățile competente au obligația de a comunica Oficiului modul în care au fost utilizate informațiile transmise de acesta potrivit alin.(1).

(5) Oficiul poate refuza să facă schimb de informații prevăzute la alin. (1) în cazul în care există motive de fapt pentru a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra analizelor în curs de

desfășurare, sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată.

Art. 35 - (1) Oficiul poate face schimb de informații, din proprie inițiativă sau la cerere, în baza reciprocității, prin canale protejate de comunicare, cu instituții străine care au funcții asemănătoare sau cu alte autorități competente din străinătate, care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, inclusiv în ceea ce privește recuperarea produselor acestor infracțiuni.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează în mod spontan sau la cerere, fără deosebire de tipul de infracțiuni predicat asociate și chiar dacă tipul acestora nu a fost identificat la momentul efectuării schimbului de informații.

(3) Informațiile deținute de Oficiu de la o unitate de informații financiare menționată la alin. (1) pot fi transmise doar autorităților prevăzute la art. 33 alin. (1) și (3) și numai cu autorizația prealabilă a unității de informații financiare care a furnizat informațiile.

(4) Atunci când Oficiul primește un raport de activitate suspectă care se referă la un alt stat membru, acesta este redirecționat cu promptitudine către unitatea de informații financiare din statul membru respectiv.

(5) Pentru a răspunde cererilor de informații în timp util, Oficiul exercită toate competențele stabilite de lege referitoare la primirea și analizarea informațiilor.

(6) Atunci când Oficiul primește o solicitare de la o unitate de informații financiare din alt stat membru, având ca obiect obținerea de informații suplimentare de la o entitate obligată stabilită pe teritoriul României și care desfășoară activitate pe teritoriul statului solicitant, cererea și răspunsul se transferă cu promptitudine.

(7) În cazul în care Oficiul dorește să obțină informații suplimentare de la o entitate care își desfășoară activitatea pe teritoriul României și este stabilită într-un alt stat membru, formulează o cerere în acest sens către unitatea de informații financiare a statului membru în cauză.

(8) Oficiul poate refuza furnizarea acordului de diseminare a informațiilor transmise în baza alin. (1) dacă acesta va fi în afara scopului prevederilor prezentei legi sau ar putea impieta o investigație penală, ar putea prejudicia interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau contravine sistemului juridic național sau suveranității, securității, intereselor naționale sau acordurilor internaționale.

Art. 36 - (1) Aplicarea prevederilor art. 6 și 7 de către entitățile raportoare, directori sau angajați ai acestora nu constituie încălcare a unei restricții de divulgare impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege ori act administrativ și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu au cunoscut cu

precizie tipul de activitate infracțională și indiferent dacă respectiva activitate a avut loc sau nu.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și pentru angajații structurilor de conducere ale profesiilor liberale prevăzute la art. 5 lit. e) și f).

(3) Entitățile raportoare sunt obligate să asigure protecția angajaților și reprezentanților lor care raportează, fie la nivel intern, fie către Oficiu, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, față de expunerea la amenințări, acțiuni ostile ori discriminatorii la locul de muncă, inclusiv să asigure confidențialitatea cu privire la identitatea acestora.

Art. 37 - (1) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații entităților raportoare a informațiilor confidențiale primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia;

(2) Entitățile raportoare directorii și angajații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului și de a nu divulga clienților vizati și nici altor terți faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu art. 6, sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(3) Săvârșirea următoarelor fapte în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu constituie o încălcare a interdicției prevăzute la alin. (2):

a) transmiterea de informații între instituțiile de credit și instituțiile financiare din state membre cu condiția ca acestea să aparțină aceleiași grup sau între respectivele instituții și sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară stabilite în state terțe cu condiția ca respectivele sucursale și filiale să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, iar aceste politici și proceduri la nivel de grup să fie conforme cu cerințele stabilite de prezenta lege;

b) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 5 lit. e) și f) din state membre ale Uniunii Europene ori între acestea și entitățile similare din state terțe care impun condiții echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, care își desfășoară activitatea profesională în cadrul aceleiași persoane juridice ori al aceleiași structuri în care acționariatul, administrarea sau controlul de conformitate este comun;

c) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 5 lit. a), b), e) și f), situate în state membre ale Uniunii Europene ori state terțe care impun cerințe echivalente cu cele din prezenta lege, în cazurile legate de același client și de aceeași tranzacție derulată prin două sau mai multe dintre persoanele anterior menționate, cu condiția ca acestea să provină din aceeași categorie profesională și să li se aplice cerințe echivalente în privința secretului profesional și al protecției datelor cu caracter personal.

d) transmiterea, în cadrul unui grup, a informațiilor raportate către Oficiu referitoare la suspiciunea că bunurile/fondurile provin din activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului, cu excepția cazului în care Oficiul interzice acest lucru.

(4) Nu se consideră o încălcare a obligațiilor prevăzute la alin. (2) fapta persoanelor prevăzute la art. 5 lit. e) și f) care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite.

CAPITOLUL IX - UNITATEA DE INFORMAȚII FINANCIARE A ROMÂNIEI

Art. 38 - (1) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor este unitatea de informații financiare a României, cu sediul în municipiul București, funcționează ca structură unică, independentă și autonomă, în subordinea Guvernului și are ca obiect de activitate prevenirea, detectarea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

(2) În scopul îndeplinirii obiectului de activitate, Oficiul are următoarele atribuții principale:

a) primește rapoarte și alte informații de la entitățile raportoare și de la autorități/instituții publice;

b) colectează informațiile primite prin crearea de baze de date, cu respectarea prevederilor legislației privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

c) solicită entităților raportoare, autorităților sau instituțiilor publice sau private, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege, inclusiv informații clasificate;

d) evaluează, procesează și analizează informațiile primite. Funcția de analiză vizează cel puțin analiza operațională și analiza strategică a datelor și informațiilor colectate;

e) informează alte autorități publice în legătură cu evoluții, amenințări, vulnerabilități, riscuri de spălare de bani, infracțiuni predicat și/sau finanțarea terorismului, precum și în legătură cu suspiciuni privind cazuri concrete de săvârșire a unor astfel de infracțiuni, în condițiile art. 6;

f) emite instrucțiuni și recomandări pentru entitățile raportoare în vederea asigurării unei implementări eficiente a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi, inclusiv în sensul indicării ca suspectă a unei activități și/sau suspendării efectuării unei tranzacții, pe baza unor date de identificare ale persoanei sau a unor indicatori sau tipologii specifice;

g) adoptă, prin ordin al președintelui, cel puțin următoarele regulamente/ghiduri în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului: regulamentul privind transmiterea informațiilor către Oficiu, regulamentul privind furnizarea de feedback entităților raportoare în legătură cu informațiile transmise Oficiului, ghidul privind indicatori de suspiciune și tipologii, regulamentul privind înregistrarea entității raportoare în evidențele Oficiului, ghidul privind criteriile și regulile de recunoaștere a situațiilor de risc ridicat sau scăzut de spălare de bani și/sau finanțarea terorismului;

h) supraveghează și controlează entitățile raportoare cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi și a legislației secundare în domeniu;

i) supraveghează și controlează entitățile raportoare cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale în baza legislației în domeniu;

j) cooperează cu organismele de autoreglementare cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi și a legislației secundare în domeniu;

k) constată contravențiile și aplică sancțiuni, prin agenți constatatori proprii, prin proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în conformitate cu prevederile legale în materie;

l) suspendă executarea unei tranzacții suspecte și poate revoca măsura suspendării în temeiul prevederilor prezentei legi;

m) furnizează în mod regulat entităților raportoare feedback în legătură cu informațiile transmise Oficiului;

n) organizează instruirii în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului;

o) publică rapoarte anuale de activitate;

p) încheie acorduri de cooperare cu autoritățile competente naționale, precum și cu instituții străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare;

q) face schimb de informații la nivel național, cu autoritățile competente, conform prevederilor prezentei legi;

r) face schimb de informații, din proprie inițiativă sau la cerere, în baza reciprocității, cu instituții care au funcții asemănătoare sau cu alte autorități competente din străinătate și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, conform prevederilor prezentei legi;

s) Primește notificări, primește și soluționează cereri de autorizare a efectuării unor tranzacții financiare, în cazul restricțiilor privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare având drept scop prevenirea proliferării nucleare.

(3) În vederea îndeplinirii obiectului său de activitate, Oficiul are acces, în mod direct, în timp util, la informațiile financiare, administrative și de aplicare a legii, pentru îndeplinirea sarcinilor în mod corespunzător;

(4) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora.

Art. 39 - (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă este stabilită prin Regulamentul de Organizare și Funcționare a Oficiului aprobat prin Hotărâre a Guvernului și beneficiază de resurse financiare, umane și tehnice adecvate.

(2) Oficiul este condus de un președinte, numit de Guvern din rândul membrilor Plenului Oficiului, care are calitatea de ordonator principal de credite. Președintele Oficiului este demnitar cu rang de secretar de stat.

(3) Plenul Oficiului este structură deliberativă și de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului

Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Băncii Naționale a României, Curții de Conturi a României și Autorității de Supraveghere Financiară, numit în funcție pe o perioadă de 5 ani, la propunerea autorității reprezentate, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Activitatea deliberativă și de decizie prevăzută la alin. (3) a Plenului Oficiului, se referă la elemente de strategie în domeniul spălării banilor și finanțării terorismului și îndrumări de specialitate cu privire la modul de aplicare a acestora.

(5) Președintele Oficiului asigură condițiile necesare pentru păstrarea în siguranță și asigurarea securității informațiilor primite, analizate și diseminate în baza prezentei legi.

(6) În exercitarea atribuțiilor sale plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorității membrilor acestuia.

(7) Regulamentul de organizare și funcționare a plenului Oficiului se aprobă prin Hotărâre a Guvernului.

(8) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească cumulativ, la data numirii, următoarele condiții:

a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;

b) să aibă domiciliul în România;

c) să aibă numai cetățenia română;

d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;

e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(9) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(10) Funcția de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(11) Membrii plenului Oficiului au obligația să comunice de îndată, în scris, președintelui Oficiului apariția oricărei situații de incompatibilitate.

(12) În caz de vacanță a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacanței postului.

(13) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;

b) prin demisie;

c) prin deces;

d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;

e) la survenirea unei incompatibilități;

f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(14) Pentru realizarea sarcinilor stabilite de lege, se înființează în cadrul Oficiului Consiliul consultativ juridic și judiciar format din experți desemnați astfel:

a) 3 experți din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv 1 reprezentant din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, 1 reprezentant din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și 1 reprezentant din cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică;

b) 2 reprezentanți din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv 1 reprezentant din cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Organizate și un reprezentant din cadrul Direcției de Investigare a Criminalității Economice;

c) un reprezentant din cadrul Serviciului Român de Informații.

(15) Consiliul consultativ juridic și judiciar acordă expertiză juridică și judiciară fiind responsabil pentru emiterea unui aviz independent privind caracterizarea faptelor care pot fi încadrate ca infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(16) Membrii Consiliului consultativ juridic și judiciar vor fi detașați la Oficiu, la solicitarea președintelui instituției, de către autoritățile nominalizate la alin.(7) pe o perioadă 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii perioadei de detașare cu încă trei ani.

(17) Membrii Consiliului consultativ juridic și judiciar trebuie să îndeplinească cumulativ, la data detașării, următoarele condiții:

a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție juridică;

b) să aibă domiciliul în România;

c) să aibă numai cetățenia română;

d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;

e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(18) Se interzice membrilor Consiliului consultativ juridic și judiciar să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(19) Funcția de membru al Consiliului consultativ juridic și judiciar este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(20) Pe perioada detașării la Oficiu, raportul de munca al membrilor Consiliului consultativ juridic și judiciar va fi suspendat, urmând ca la încetarea perioadei de detașare să revină la funcția deținută anterior.

(21) În caz de vacanță a unui post în cadrul Consiliului consultativ juridic și judiciar conducătorul autorității prevăzute la alin. (7) va propune Președintelui Oficiului o nouă persoană, în termen de 15 de zile de la data vacanței postului.

(22) Calitatea de membru al Consiliului consultativ juridic și judiciar încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost desemnat;

b) la cerere;

c) prin deces;

d) prin imposibilitate definitivă de exercitare, constând într-o indisponibilitate mai lungă de 60 de zile consecutive;

- e) la survenirea unei incompatibilități dintre cele prevăzute la alin.14.15 și 16;
- f) prin încetarea detașării pentru încălcarea gravă a prezentei legi și pentru condamnare penală, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, pentru săvârșirea unei infracțiuni.

(23) În aplicarea prezentei legi, Consiliul consultativ juridic și judiciar examinează în plen lucrările întocmite de direcția de specialitate care analizează informațiile primite de Oficiu și acordă un aviz consultativ motivat pentru aplicarea art.33, care va fi prezentat Președintelui Oficiului.

(24) Consiliul consultativ juridic și judiciar își desfășoară activitatea, examinează și deliberază cu privire la avizul consultativ, în plen, cu majoritatea voturilor membrilor acestuia, drept de veto având reprezentanții Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(25) Avizul Consiliului Consultativ se formulează și se transmite în scris Președintelui Oficiului. El poate fi: favorabil, favorabil cu obiecții sau propuneri sau negativ. Avizele favorabile care cuprind obiecții sau propuneri, precum și cele negative se motivează și pot fi însoțite de documentele sau de informațiile pe care se sprijină.

(26) Avizul Consiliului Consultativ este un aviz de specialitate și are caracter consultativ.

(27) Avizul Consiliului consultativ juridic și judiciar adoptat în plen conform prevederilor alin. 23 se semnează de către toți membrii acestuia și face corp comun cu lucrarea supusă examinării.

(28) Atribuțiile Consiliului consultativ juridic și judiciar sunt prevăzute în Regulamentul de Organizare și Funcționare a Oficiului aprobat prin Hotărâre a Guvernului.

Art. 40 - (1) Angajarea personalului Oficiului se face pe baza unui concurs sau examen, organizat potrivit reglementarilor legale în vigoare. Condițiile specifice necesare pentru ocuparea funcțiilor în cadrul Oficiului sunt stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare.

(2) Personalul angajat al Oficiului, inclusiv personalul detașat nu poate ocupa niciun post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul niciuneia din entitățile raportoare în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului, cu excepția funcțiilor didactice, a activităților de instruire în domeniu și a activităților desfășurate în cadrul asociațiilor și fundațiilor dacă este dovedită existența unui interes legitim.

(3) Personalul angajat al Oficiului, inclusiv personalul detașat, are obligația de a nu transmite informațiile confidențiale primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține și după încetarea funcției, pe termen nelimitat.

(4) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului, inclusiv a personalului detașat, a informațiilor confidențiale primite și prelucrate în cadrul Oficiului, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(5) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță personalul angajat al Oficiului, inclusiv personalul detașat, este supus în fiecare an unei evaluări conform legii.

(6) Personalul Oficiului, inclusiv personalul detașat, răspunde disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu.

(9) Personalul Oficiului trebuie să fie absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare economică sau juridică ori absolvenți cu studii medii, după caz, cu vechimea prevăzută de lege. Pentru activitatea informatică se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai unei instituții de învățământ superior de profil informatic, iar pentru activitatea de relații internaționale se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare în limbi străine, comunicare și relații publice sau administrație publică.

(10) Pentru funcționarea Oficiului, Guvernul transmite în administrare sau în folosință acestuia imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

Art. 41 Prevederile prezentului capitol se pot completa prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al Oficiului.

CAPITOLUL X - RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

Art. 42 – (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională, administrativă sau penală.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.

(3) Funcția de verificare și control exercitată de reprezentanții împuterniciți ai autorităților competente implică exercițiul autorității de stat.

Art. 43 - (1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 6, art. 8 alin. (1), alin.(3), alin.(4) și alin. (14), art.9 alin. (1) și alin. (4), art. 10, art.11, art.13 – art.17, art. 18 alin. (3) și alin. (7), art.20 alin.(1) și alin.(2), art. 22 alin. (1), alin. (2) și alin.(5), art. 23, art. 25 alin. (5);

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 24;

c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 7, art. 8 alin. (12), art.25 alin. (6) și art. 32 alin. (2) și alin. (3);

d) Neîndeplinirea obligației de raportare prevăzută la articolul 6, atunci când un director sau un angajat al entității raportoare a dezvăluit la nivel intern existența unor indicii sau certitudini despre faptul că o faptă sau o tranzacție a fost legată de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

e) Obstrucționarea activității de control;

f) Neîndeplinirea obligației prevăzute la articolul 36 alin.(3);

g) Inițierea sau continuarea relației de afaceri sau executarea unor tranzacții interzise.

(2) Pentru persoanele fizice, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), d) și f) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 25.000 lei la 150.000 lei, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 20.000 lei la 120.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c), e) și g) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 90.000 lei.

(3) Pentru persoanele juridice contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu avertisment sau cu amendă prevăzută la alin.(2) ale cărei limite superioare se majorează până la 10% din veniturile totale declarate în ultimele 12 luni încheiate. Sancțiunile și măsurile pot fi aplicate membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care sunt responsabile de încălcarea legii.

(4) Prevederile art.8 alin.(2) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 nu se aplică sancțiunilor prevăzute la alin.(2), (3) și (5).

(5) În situația în care oricare dintre faptele prevăzute la alin. (1) este săvârșită de o instituție de credit sau financiară, aceasta constituie contravenție dacă este gravă, repetat, sistematică, sau o combinație a acestora și nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune. Limitele superioare ale amenzilor prevăzute la alin. (2) și (3) care se aplică instituțiilor de credit sau financiare se majorează astfel:

- a) pentru persoanele juridice cu 4.000.000 lei,
- b) pentru persoanele fizice cu 500.000 lei.

Art. 44 - (1) Pentru încălcări ale prevederilor prezentei legi pe lângă sancțiunea amenzii contravenționale, autoritățile de supraveghere și control și organismele de autoreglementare, în conformitate cu atribuțiile prevăzute în legislația proprie de organizare și funcționare pot aplica contravenientului una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;
- b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității operatorului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;
- c) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;
- d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;
- e) anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- f) închiderea unității;
- g) o declarație publică în care se identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- h) un ordin prin care se impune persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
- i) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în entitățile obligate împotriva oricărei persoane cu responsabilități de conducere într-o entitate obligată sau a oricărei alte persoane fizice declarate responsabilă de încălcare;

(2) Oficiul poate solicita motivat, organismelor de autoreglementare și instituțiilor cu atribuții de autorizare în domenii special reglementate, aplicarea sancțiunilor complementare.

(3) Pentru faptele prevăzute la alin. (1) - (4), autoritățile de supraveghere pot aplica suplimentar și măsuri sancționatorii specifice, potrivit competenței acestora.

(4) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 13 și 28 și 29.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 15 – 42 din Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în situația entităților prevăzute la art.26 alin.1 din prezenta lege, constatarea de către Banca Națională a României a contravențiilor, aplicarea sancțiunilor și sancțiunilor contravenționale complementare descrise în prezentul capitol, precum și contestarea acestora are loc în condițiile art.26 din prezenta lege. Prevederile referitoare la procesele-verbale din art.10 alin.(1) și (3) și art.14 din Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile ordinelor emise în conformitate cu art.26 din prezenta lege.

(6) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat iar executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.

(7) Contravențiile prevăzute la art. 43 au caracter continuu, se constată și se sancționează de reprezentanții împuterniciți ai autorităților prevăzute la art. 25 alin. (1) sau de autoritățile prevăzute la art.25 alin.(1) potrivit reglementărilor.

Art. 45 - Autoritățile competente conform art. 25 iau în considerare, atunci când stabilesc tipul și nivelul măsurilor sau sancțiunilor contravenționale aplicate, circumstanțe relevante, precum:

- a) frecvența și durata încălcării;
- b) gradul de responsabilitate a persoanei fizice sau juridice declarate responsabile;
- c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă, indicată de exemplu de venitul anual al persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă;
- d) măsura în care persoana fizică sau juridică declarată responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
- e) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă;
- f) gradul de conformare la recomandările formulate de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați ai autorităților prevăzute la art.25 alin.(1).

Art. 46 – (1) Autoritățile competente prevăzute la art. 24 au obligația de a publica pe site-ul lor oficial informații referitoare numărul și tipul măsurilor sau

sanctiunilor administrative aplicate pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi, devenite definitive.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ tipul și natura încălcării, precum și identitatea persoanelor responsabile și sunt menținute pe site pentru o perioadă de 5 ani.

(3) Autoritatea competentă poate considera publicarea datelor de identitate ale persoanelor responsabile ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări de la caz la caz efectuate cu privire la proporționalitatea publicării acestor date sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, situație în care autoritatea competentă:

a) amână publicarea deciziei de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative până în momentul în care motivele nepublicării încetează;

b) publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative cu titlu anonim, dacă publicarea cu titlu anonim asigură o protecție eficace a datelor cu caracter personal respective; în cazul unei decizii de publicare a măsurii sau a sancțiunii administrative cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că, în cursul perioadei respective, motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim încetează;

c) nu publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii administrative, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:

1. că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau

2. proporționalitatea publicării deciziei în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

Art. 47 – (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 37 alin. (1) și (2) și art. 40 alin. (3) și (4) constituie contravenție, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni.

(2) Pentru persoanele fizice, contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, iar pentru persoanele juridice se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei ale cărei limite superioare se majorează până la 10% din veniturile totale declarate în ultimele 12 luni încheiate.

Art. 48 – (1) Autoritățile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) informează, după caz, Autoritatea europeană de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010, asupra următoarelor cazuri:

a) când apreciază că un terț îndeplinește cerințele prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. b) și d) pentru persoanele supuse supravegherii acestora;

b) când apreciază că legislația unui stat terț nu permite aplicarea măsurilor obligatorii de cunoaștere a clientelei;

c) când apreciază că un stat terț impune aplicarea de proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta,

echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, iar aplicarea acestora este supravegheată de o manieră echivalentă celei reglementate prin prezenta lege;

d) în acele situații vizând statele terțe, ce fac obiectul informării Comisiei de către Oficiu, conform reglementărilor emise pe baza prezentei legi.

2) Autoritățile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) transmit, după caz, Autorității europene de supraveghere, Autorității bancare europene, Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale, Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe, informații din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010.

3) Autoritățile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) cooperează, după caz, cu autoritățile europene de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010 și transmit acestora informațiile necesare îndeplinirii obligațiilor în temeiul Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului.

4) În scopul realizării informărilor prevăzute la alin. (1), Oficiul furnizează autorităților prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) informațiile ce fac obiectul transmiterii către Autoritatea europeană de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, conform legii.

Art. 49– (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin dintr-o activitate infracțională, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit activitatea infracțională din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin dintr-o activitate infracțională.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 136 alin. (3) lit. a) - c) din Codul penal.

(4) Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.

(5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică indiferent dacă activitatea infracțională din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în străinătate.

Art. 50 În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Art. 51 - (1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile privind confiscarea bunurilor din Codul penal.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

Art. 52 Hotărârea judecătorească definitivă privind infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului se comunică Oficiului.

CAPITOLUL XI - DISPOZIȚII FINALE

Art. 53 – (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare Regulamentul de aplicare a prezentei legi, precum și Regulamentul de organizare și funcționarea a Oficiului.

(2) Până la adoptarea regulamentului de organizare și funcționare prevăzut la alin. (1), Oficiul va funcționa potrivit Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor existent la data intrării în vigoare a prezentei legi, în măsura în care nu contravine acesteia.

Art. 54– (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile de supraveghere și organismele de autoreglementare au obligația de a emite reglementări sectoriale în vederea aplicării dispozițiilor prezentei legi și a Regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(2) În aplicarea prezentei legi, Banca Națională a României emite reglementări sectoriale prin care stabilește cerințe cu privire la:

- a) măsuri de cunoaștere a clientelei;
- b) cadrul de control intern, inclusiv politici, proceduri și sisteme ale entităților obligate;
- c) instruirea și verificarea profesională a angajaților;
- d) măsuri de reducere a riscului și remediere a deficiențelor.

Art. 55) Ordinul Președintelui prevăzut la art. 8 alin. (11) va fi publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la intrarea în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (1) entitățile raportoare vor transmite rapoartele stabilite la art. 6 și art. 7 conform Deciziei Plenului Oficiului nr. 2472/2013 privind forma și conținutul Raportului de tranzacții suspecte, ale Raportului de tranzacții de numerar și ale Raportului de transferuri externe și a Deciziei Plenului Oficiului nr. 673/2008 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind transmiterea rapoartelor de tranzacții cu numerar și a rapoartelor de transferuri externe.

(3) Entitățile raportoare se conformează obligațiilor ce le revin potrivit prezentei legi în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 56 - (1) Persoanele care la data intrării în vigoare a prezentei legi ocupă funcția de consilier al Președintelui, se consideră reîncadrate pe funcția de consilier de specialitate, fără îndeplinirea condiției de vechime în specialitate economică sau juridică și cu păstrarea atribuțiilor din fișele posturilor ocupate prin concurs.

(2) Funcțiile prevăzute la alin. (1) sunt funcții unice, în subordinea directă a Președintelui, având același nivel de salarizare cu cel prevăzut pentru funcția de director general.

Art. 57 - Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, republicată, cu modificările ulterioare, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, se abrogă.

Art. 58 – Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 05 iunie 2015.